

*Tanácsok,
időszereűségek,
érdekességek*

2016
III. negyedév

III. negyedév

1. ELLENÁLLNI A SÁTÁNNAK

„Nem egyéb, hanem csak emberi kísértés esett rajtatok: de hű az Isten, aki nem hagy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek.” (1Kor 10,13)

Megragadja-e az embere az isteni erőt, és határozottan, kitartóan ellenáll-e a sátánnak, ahogyan ebben Krisztus példát hagyott neki, amikor a megkísértés pusztájában szembeszállt az ellenséggel? Isten nem tudja megmenteni az embert az ő akarata ellenére, és nem tudja őt a saját akarata ellenére kiragadni a sátán ravasz csapdáiból. Az ember, emberi erejének bevetése és Krisztus isteni erejének támogatása szükséges ahhoz, hogy ellenállhasson és győzedelmeskedhessen. Röviden: az embernek is úgy kell győznie, ahogy Krisztus győzött. És a győzelem által, amelyet Jézus mindenható nevében volt neki alkalmá kivívni, Isten örökösévé és Krisztus örököstársává lehet. Erre nem kerülhetne sor, amennyiben a teljes győzelme csak Krisztus eredménye volna. Az embernek el kell végeznie a ráeső részt; neki is győzővé kell válnia, a Krisztustól kapott erő és kegyelem által. Az embernek Krisztus munkatársává kell válnia a győzelem kivívásában! (4T, 32-33)

A rossz szokások áldozatainak meg kell érteniük, mennyire szükséges az, hogy igyekezzenek segíteni önmagukon. Mások megfeszített erővel igyekezhetnek őket felemelni, Isten irgalma lehet gazdag és ingyenes, Krisztus képviselheti őket, Isten angyalai szolgálhatnak nekik, de ez mind hiábavaló lesz, amennyiben ők maguk fel nem kelnek, hogy megvívják a harcot az üdvösségükért...

Akik Krisztusra támaszkodnak, nem kell, hogy öröklött vagy szerzett hajlamok és szokások rabjai legyenek. Ahelyett, hogy leláncolná

őket alantas természetük, uralkodniuk kell minden kívánság és élvezet felett. Isten nem hagyja, hogy saját, korlátozott erőnkől harcoljunk a gonoszság ellen. Bármit örököltünk, bármilyen hajlamaink vannak a gonoszság felé, mégis győzhetünk az Ő készségesen felkínált erejével. (MH 174-176)

A legnagyobb kísértés sem lehet mentség a bűn elkövetésére. Bármilyen nagy nyomás nehezedik is az emberre, az elkövetett bűn mindenkor a saját cselekedetünk. Se a föld, se a pokol összes hatalma nem képes bárkit is a bűn elkövetésére kényszeríteni. A sátán mindig a legöngébb ponton támadja meg az embert, de azért nem kell legyőznie bennünket. Bármilyen keménynek vagy váratlanak tűnik is a sátán támadása, Isten gondoskodott számunkra segítségéről, és az Ő erejével győzhetünk. (PP, 388)

2. GYŐZTESEKKÉ TESZ

„Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békeségetek legyen én bennem. E világon nyomorúságtok léssen; de bízzatok: én meggyőztem a világot.” (Ján. 16,33)

Krisztus nem szenvedett kudarcot, nem vesztette el a bátorságát, és követőinek ugyanazt a minden nehézséget elhordozó hitet kell megmutatniuk a világnak.

Úgy kell élniük, ahogy Jézus élt, és úgy kell munkálkodniuk, ahogy Jézus munkálkodott, mert mint nagy Munkavezetőjüktől és Tanácsadójüktől tőle függnék. Bátorságnak, energiának és állhatatosságnak kell a birtokukban lennie. Ámbár látszólagos akadályok állnak majd útjukban, az Ő kegyelmével tovább kell menniük. A nehézségekről való panaszkodás helyett Uruk arra szólítja fel őket, hogy győzzék le a nehézségeket. Nem kell semmitől kétségbeesniük, mindig reménykedniük kell. Páratlan szeretetnek az aranyláncával Krisztus Isten trónjához láncolta őket. Krisztus azt akarja, hogy a világmindenségben létező legmagasabb befolyás, amely a legnagyobb hatalom forrásából áramlik, az Őt követőké legyen. Követőinek olyan hatalommal kell bírniuk, amely ellenáll az ördögnek; olyan hatalommal, amelyen sem a föld, sem a halál, sem a pokol nem tud erőt venni; hatalommal, amely képessé teszi

őket arra, hogy mindezekben diadalmaskodjanak, mint ahogy Krisztus is diadalmaskodott. (DA 679-680)

Így azonban az ihletett írók tapasztalatainak hű feljegyzése van a kezünkben.

Azokat az embereket, akik Istentől nagy kegyelmet és felelősséget kaptak, néha-néha bizony legyőzött a kísértés és bűnt követtek el, éppen úgy, ahogy ma mi is küzdünk, ingadozunk, és gyakran bűnbe esünk. Ezeknek az embereknek az élete minden tévedésükkel, balgaságukkal együtt figyelmeztetésül tárul eléink. Ha hibátlan embereket ábrázolnának, akkor bűnös természetünkkel kétségbeeshetnénk, amikor saját hibáinkra és fogyatékoságainkra gondolunk. Ha azonban azt látjuk, hogy ezek a hősök a mienkhez hasonló próbákban küzdöttek és hozzánk hasonlóan elbuktak a kísértések között, de mégis Isten kegyelme által győzedelmeskedtek, akkor mi is bátrak leszünk az igazságért való küzdelmünkben. Vereséget szenvedtek, de ismét felálltak és Isten megáldotta őket. Épp így mi is győztesek lehetünk Jézus erejével. (PP 238)

Krisztus tanítványainak az élete hasonlítson az Ő életére, legyen a győzelmek sorozata, amelyek itt talán nem látszódnak győzelmeknek, de a végtelen örökkévalóságban győzelemként lesznek felismerve. (6T 307)

3. URALKODNI ÖNMAGUNKON

„Jobb a hosszútűrő az erősnél; és aki uralkodik a maga indulatján, annál, aki várost vesz meg.” (Péld 16,32)

A nemes keresztényi élet legvilágosabb bizonyítéka az önuralom. Aki a szidalmak között is nyugodt tud maradni, valóban Isten hősei közé tartozik. Uralkodni saját lelkünkön: önfegyelmezést; a gonosznak való ellenállást; minden szavunk és tettünk összehangolását jelenti az isteni igazság nagy mércéjével. Akinek sikerült fegyelmeznie a maga lelkét, felülemelkedik minden lenézés, megalázás és alkalmatlan helyzeten, amelynek naponta ki van téve, és ezek nem fognak többé árnyat borítani a lelkükre.

Isten szándéka, hogy a megszentelt értelem méltóság teljes ereje, amelyet az isteni irgalom irányít, uralkodjon az emberek életében. Aki legyőzte a maga lelkét, annak ez az erő a rendelkezésére áll. (MYP 134)

A testnek nagyon fontos szerepe van az értelem és a lélek fejlődésében, végső soron pedig a jellem kialakításában. Ezért a lelkek ellensége, kísértéseivel az ember fizikai képességeit akarja gyengíteni és eltorzítani. (...) Testünket lényünk magasabb rendű képességeinek kell uralniuk. Az akarat uralkodjék az indulatokon, maga az akarat pedig legyen Isten uralma alatt. (...) Értelmi képességeink, fizikai erőnk, állóképességünk és életünk hossza változhatatlan törvényektől függenek. Ha az ember ezeknek a törvényeknek engedelmeskedik, legyőzheti önmagát, legyőzheti saját hajlamait, győztes lehet harcában a „fejedelemségek, hatalmasságok és élet sötétségének világbírói ellen a gonoszság lelkei ellen, amelyek a magasságban vannak” (Ef 6,12) (...)

Dániel lelkületére napjaink ifjúsága is szert tehet; meríthetnek ugyanabból az erőforrásból, ugyanolyan önuralmuk lehet és életükben megmutatkozhatnak ugyanazok a kegyelmi ajándékok, éppolyan kedvezőtlen körülmények között is. Ha bűnre csábító környezetben élnek is, ahol az érzéki örömek minden formája hívogat, Isten kegyelméből, szándékukhoz híven, változatlanul megdicsőíthetik az Úr nevét. Erős elhatározással és éberren örködve ellent tudnak állni a lelkük ellen támadó minden kísértésnek. (PK 303-304)

4. AZ ELME FEGYELMEZÉSE

„A gazdagság és a dicsőség mind te tőled vannak, és te uralkodol mindeneken; a te kezvedben van mind az erősség és mind a birodalom; a te kezvedben van mindeneknek felmagasztaltatása és megerősítettése.” (1Krón 29,12)

Az elme úgy lett megteremtve, hogy vagy a jó vagy a rossz hatalma alatt áll. Ha lealacsonyul, akkor ennek általában az az oka, hogy megengedték neki, hogy csekélyes témákkal foglalkozzon... Az embernek meg van a képessége arra, hogy irányítsa a maga elméjét és gondolatait. Ez azonban a saját erőnket meghaladó erőfeszítéseket igényel. Ha helyes gondolatokat és megfelelő elmélkedési témákat szeretnénk, akkor értelmünkkel Istenre kell támaszkodnunk.

Nem sokan értik meg, hogy kötelességünk uralkodni a gondolatainkon és képzeletünkön. A zabolátlan elmét nehéz ráhajtani, hogy hasznos témákkal foglalkozzon. A gondolatok helytelen iránya miatt

a vallás nem tud virágozni a szívben. Az elmét szent és örök témákkal kell lefoglalni, különben egész biztosan jelentéktelen, felületes dolgokkal foglalkozik. Mind a szellemi, mind az erkölcsi erőket fegyelmezni kell, amelyek gyakorlás által javulnak és erősödnek.

E téma helyes megértése érdekében, emlékeztetnünk kell magunkat arra, hogy a szívünk gondolata szüntelen gonosz, és hogy önerőnkből nem is tudunk elindulni a helyes irányban. Csak akkor győzhetünk, amikor az isteni kegyelem és a mi kitartó törekvésünk egyesül. (...)

Szívet-lelket Isten szolgálatára kell szentelni. Istennek joga van mindarra, ami bennünk van. (...)

A szórakozás, a könnyelműség, a szellemi és erkölcsi féktelenség áthatja a világot és gyengíti erkölcsi erejét. Minden keresztény igyekezik megakadályozni a gonoszság áradatát, és felszabadítani a fiatalokat olyan befolyások alól, amelyek biztosan a vesztüket okozzák. Segítsen nekünk Isten, hogy utat törhessünk magunknak az általános áramlattal szemben!” (R&H, 1881. január 4.)

Isten kegyelmének ereje és az Ő Lelke nélkül, nem üthetjük meg azt a magas mércét, amelyet Ő állított elénk. Létezik keresztényi jellemzőkéletesség, amelyet el kellene érniünk, és ha igyekszünk megfelelni a mennyei mércének, az isteni indítékok a továbblépésre fognak ösztönözni bennünket, elménk egyensúlyba jön, és miután elnyertük az isteni békét: lelkünk nyugtalansága is megszűnik. (KH 85)

5. FIGYELJÜNK ODA A FIATALOKRA

„Mert te vagy az én reménységem, oh Uram, Istenem, én bizodalمام gyermekségemtől fogva!” (Zsolt. 71,5)

Sok olyan fiatal van közöttünk, aki ismeri a hitünket, akiknek szívét azonban soha nem érintette meg az Isten kegyelmének ereje. Hogyan engedhetnénk meg mi, akik azt állítjuk, hogy Istennek szolgálunk, azt, hogy napról napra, hétről hétre ne érdeklődjünk az állapotuk iránt? Ha meghalnának a bűneikben, anélkül, hogy figyelmeztettük volna őket, vérüket azoknak az örállóknak a kezéből kérnék, akik elmulasztották figyelmeztetni őket.

Miért ne tekinthetnénk a körünkben levő fiatalokkal való munkára úgy, mint missziómunkára. Ez a legjobban kidolgozott taktikát,

a legtöbb odafigyelést, a mennyei bölcsességért mondott legőszintébb imákat igényli. A fiatalok a sátán különös támadásainak a célpontja; de Jézus szeretetével szívből jövő kedvességgel, segítőkészséggel és együttérzéssel megnyerhetjük a bizalmukat, és megszabadíthatjuk őket az el-lenség sok csapdájából.

A fiataloknak több kell, mint véletlen figyelem, több, mint alkal-mi bátorító szó. Komoly, gondos és alapos befektetést igényelnek. (...) Gyakran azok, akik mellett közömbösen elmegyünk, mivel a külső megjelenésük alapján ítéljük meg őket, a legjobban formálható anyagot jelentik a munkás számára, ezért minden befektetett erőfeszítés kifizetődik. (GW 207. 208)

Az adventista szülőknek teljesen tudatában kell lenniük az ő jel-lemépítő feladatuknak. Előnyük, hogy Isten erősíti őket a munkájuk végzése közben, mialatt felkészítik gyermekeiket az Isten művére. Az otthonokból Isten egy nagy csapat fiatal szeretne összegyűjteni, akik az otthoni istenfélelem hatására átadják szívüket Istennek, és elindulnak, hogy elvégezzék Érte az életük legjobb szolgálatát. Az otthoni példa ál-tal nevelt és képzett fiatalok, a reggeli és esti áhítatok meg az istenfélő szülők következetes példájának a hatására, megtanultak engedelmes-kedni Istennek, az Ő Tanítójuknak és az Ő fiai meg leányaiként készek Isten számára elfogadható munkát végezni. Az ilyen fiatalok készek be-mutatni a világnak a Jézus Krisztus erejét és kegyelmét. (CT 131)

6. A KERESZTÉNYSÉG JELE

„Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel mindeneket megcseleked-hetik, feljebb hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk, a mi bennünk munkálkodó erő szerint” (Eféz 3,20).

Az Ūr az Ő népének tagjai által szeretné megmutatni az ő kegyelmét és hatalmának erejét. Ugyanakkor elvárja, hogy azok, akik bekapcsolód-nak az Ő szolgálatába, a gondolataikat mindig Ő hozzá tereljék. Naponta szakítsanak időt az Isten Szavának olvasására és az imádkozásra...

Különálló egyénekként kell járnunk és beszélnünk Istennel; majd Krisztus evangéliumának a szent befolyását minden tökéletességében megmutatni az életünkben. (6T 253)

A beszédnél is erőteljesebb ékesszólás az igazi keresztény csendes és következetes életmódja. Ami az ember maga, az sokkal befolyásosabb, mint amit mond.

Az egyházzsolgák, akiket küldtek, hogy kémkedjenek Jézus után, azzal a jelentéssel tértek vissza, hogy ember soha így nem beszélt, mint Ő. Ennek az oka abba a tényben rejlett, hogy senki még soha nem élt úgy, ahogy Ő élt. Ha az élete más lett volna, mint amilyen volt, akkor nem tudott volna úgy beszélni, ahogy beszélt. A szavai meggyőző erővel bírtak, mert tiszta és szent szívből fakadtak, amely szeretettel és együttérzéssel, jósággal és igazsággal volt tele.

A jellemünk és a tapasztalatunk határozza meg, hogy milyen hatással leszünk másokra. Hogy bizonyosságot tehesünk embertársainknak az Isten kegyelmének erejéről, ezt a saját életünkben és a szívünkben kell először is megtapasztalnunk. A lélek üdvösségének erejeként bemutatott evangélium legyen ugyanaz az evangélium, amely által a mi lelkünk is üdvösséget nyert. Csak a Jézus Krisztusba, mint személyes Megváltónkba vetett, élő hittel tudunk hatással lenni erre a kételkedő világra. Ha ki akarjuk vonni a bűnöst a folyó gyors sodrából, akkor a lábunkkal szilárdan a Kősziklán kell állnunk.

A kereszténység jele nem valami külső jel, nem a kereszt vagy a korona hordozása, hanem az, ami az ember és az Isten egységét megmutatja. A hívő jellemátalakulásában megnyilvánult ereje által bizonyosságot kell tennünk a világ előtt arról, hogy Isten elküldte az Ő Fiát a világ Megváltójául. Az önzetlen élet lehet a legerőteljesebb hatás, amelynek az emberi lélek ki van téve. A legerősebb bizonyíték az evangélium mellett az a keresztény, aki szereti az embereket, és aki méltó az emberek szeretetére.

7. „HANEM VESZTEK ERŐT”

Mennybemenetele előtt az Üdvözítő a következő ígéretet adta a tanítványainak: „Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Lélek eljő reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samáriában és a földnek mind végső határáig” (ApCsel 1,8). Megfigyeltük-e, hogy hol kellett nekik bizonyosságot tenniük a Szentlélek kitöltése után? Habár a bizonyoságtézés parancsa az egész világot felölelte, ezt mégis otthon kellett megtenniük.

A szombat reggeli istentisztelet után, miközben elindulunk bizony-
ságot tenni, befolyásunknak először is otthon kell a legjobban érződnie.
Először a közelünkben élőkre kell odafigyelnünk. Vajon a szombatis-
kolai osztályunkban ma minden hívő jelen volt? Tudjuk-e, hogy miért
nincs ott valaki? Hogyan igyekszünk meggyőzni a hiányzókat arról,
hogy valóban hiányoztak nekünk?

Mind a szombatiskolai osztályban, mind a gyülekezetben fel kell
állítanunk a lelki család egységét. Gondolnunk kell azoknak a lelki jó-
létére is, akik nincsenek jelen az istentiszteleten. Támogassuk őket a
betegségben, a halálesetkor, a csalódottságban és az egyéb családi és
személyes problémák közepette.

Minden hívő felelős a hittestvére lelki jólétéért. Szükségünk van a
keresztény élet élő erejére, amely vonzani fogja a csalódottakat és gyen-
géket a más hívőkkel való közösségbe. Ha ilyen lelkületet tanúsítunk,
mindannyian jól fogják érezni magukat az istentiszteleten és a szívük
megtelik örömmel.

Igyekezzünk ma is gondolni mindazokra, akik egy pár hónapja, éve,
vagy akár évtizede maradtak el a gyülekezetből! Menjünk, és mondjuk
el nekik, hogy örülünk, amikor velünk vannak az istentiszteleten! Jézus
hajlandó velünk jönni.

Megváltónk, aki ismeri a világ nyomorának és kétségbeesésének
mélységét, tudja, milyen eszközök által hozhat enyhülést számunkra.
Mindenütt sötétségben levő lelkeket lát, akiket meggörnyesztett a bűn,
a szomorúság és fájdalom; azonban látja lehetőségeiket is. Látja a ma-
gasságokat, ahova eljuthatnak. ... Amikor a világ Világossága elvonul
előttük, akkor a viszontagságokban kiváltságot látnak, a zűrzavarban
rendet, és a látszólagos kudarcokban sikert. A szerencsétlenségeket ál-
ruhába öltözött áldásoknak, a szenvedéseket kegyelmi ajándékoknak
tekintik. A nép közül származó munkások – osztozva embertársaik
szomorúságában, amiképpen a mester is osztozott az egész emberiség
szomorúságaiban – hit által szemlélik Őt, amint együtt munkálkodik
velük. (Nevelés, 269)

8. TÜRELEM A MUNKA BEFEJEZÉSÉHEZ

Ez a történet évszázadokkal korábban történt. Tamerlán (Timur Lenk) a nagy hadvezér egyszer elvesztette a csatát a túlerőben levő ellenséggel szemben. S most egy elhagyott pajtában rejtőzködött. Ez alatt az idő alatt az ellenség mindenfelé őt kereste.

Tamerlán csüggedten feküdt a földön és a hangyát szemlélte, amely egy gabonaszemet próbált átémelni egy akadályon. A mag súlyos volt. Hatvankilencszer jött vissza a hangya és próbálta meg leküzdeni az akadályt. Hatvankilencszer próbálkozott sikertelenül. Ám a hetvenedik alkalommal sikerült neki a gabonaszemet átjuttatnia az akadályon. Tamerlán felbátorodott. Úgy döntött, hogy folytatja a harcot. A következő csatában már győzött is, s a jobb szervezésnek köszönhetően legyőzte az ellenséget.

Az ihletés a múltban mindig fontos volt a nagy emberek számára. Ma, a mi számunkra is fontos. Világos célokra van szükségünk, olyan példákra, amelyek segítségével a jobb mellett dönthetünk.

A problémák lehetnek lépcsőfokok a siker felé, vagy kövek, amelyek akadályozzák lépéseinket az élet ösvényén. A harc nagyobb lelki érettséghez vezethet bennünket. Jakab apostol ezt ki is fejezte az ő leveleinek első részében, a 2-től 4-ig terjedő szövegekben: „Teljes örömmel tartásotok, atyámfiak, mikor különféle kísértésekbe estek, Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez. A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek minden fogyatkozás nélkül” (Jak. 1,2-4.).

Az előttünk levő cél tökéletesen világos. A bibliai ígéretek bizonyosabbá tehetik számunkra azt, hogy a cél, azaz a menny elérhető. Legyünk hát boldogok és örömteli szívvel vegyünk részt ezen az istentiszteleten, mert aki ígéretet tett, meg is tartja az ígéretét! Támaszkodjunk hittal Isten ígéreteire, és tartsunk ki a célig!

9. IGEHELYEK ÖSSZEHASONLÍTÁSA

„Kutassátok az Írásokat!” – hangzott a Tanító utasítása. Sokan sokat vesztek, mert elhanyagolták ezt a kötelezettséget. Isten Szavának kutatásakor az angyalok velünk vannak, és fényt vetnek az Igére. A Szent Írás az emberhez szól, akinek hatalmában áll kiválasztani a helyeset vagy a helytelen; az Írás figyelmezteti, feddi, fenyíti és bátorítja őt. Az elménket gyakorolni kell Isten Igéjének ünnepélyes igazságaiban, különben elerőtlenedik. Előttünk van az Írásban elmondott igazság, de nem elég mások gondolataira hagyatkoznunk. Vizsgálódjunk saját magunk is, és igehelyet igehellyel összevetve találjuk meg a hitünk alapjait. Fogjátok a Bibliát és térdre ereszkedve kérjétek Istent, hogy világosítsa meg elméteket. Ha naponta buzgón és imádságosan tanulmányoznánk a Bibliát, naponta felfedeznénk benne valamilyen csodálatos igazságot, világosabb, erősebb fényben. – R&H, 4. mart 1884.

Isten minden gyermekének jó bibliaismerőnek kell lennie, hogy meglássa a próféciák teljeseését, és hogy hol tartunk a világtörténelemben. A Biblia mind az egyszerű, mind a tanult emberek könyve, úgyhogy mindenki megértheti. A Teremtő és a felebarátjaink iránti köteletségünket hangsúlyozó igazságok nagyon is nyilvánvalóak benne; s aki igazán vágyik az igazság után, annak nem kell tévelyegnie. Utunk nem marad jelöletlen és homályos, hogy a négy irány kereszteződésében állva ne tudnánk, merre induljunk. Az igazság a mi vezetőnk és útmutatónk; olyan a számunkra, mint nappal a felhőoszlop és éjszaka a tűzoszlop.

A sok ellentétes vélemény arról, amit a Biblia tanít, nem maga a könyv homályossága miatt keletkezett; hanem a Bibliát tolmácsoló személyek vaksága és előítéletei miatt. Az emberek figyelmen kívül hagyják a Biblia világos kijelentéseit azért, hogy saját értelmüket kövessék. Mialatt az intellektuális teljesítményükkel büszkélkednek, nem látják, mily egyszerű az igazság; ott hagyják az élő vizek forrását, hogy a tévhittek mérgezett vizéből igyanak. (R&H, 27. januar 1885.)

10. MINT A TANÍTVÁNYOK

A Bibliát kutatva nem szabad a kijelentéseit úgy magyaráznotok, ahogy az a ti elképzeléseiteknek megfelel, hanem úgy, mint tanítványok, akik igyekeznek megérteni Krisztus hitének alapelveit. Mély érdeklő-

déssel, tüzes imával közeledjete Isten Szavához, hogy megtudjátok, mi az igazság, ugyanolyan lelkülettel, mint Nátánael, aki buzgón kérte az Urat, hogy megismerhesse az igazságot. A világosság az igazság minden buzgó kutatójához eljut, ahogy Nátánaelhez is eljutott. Jézus látta őt a fügefa alatt imádkozni, és miközben nagyobb világosságért könyörgött, jött a hírnök, aki meghívta és elvezette őt a világosság forrásához.

„Találkozték Filep Nátánaellel, és monda néki: Aki felől írt Mózes a törvényben, és a próféták, megtaláltuk a názáreti Jézust, Józsefnek fiát. És monda néki Nátánael: Názáretből támadhat-e valami jó? Mondta néki Filep: Jer és lásd meg! Előítélet és a hitetlenség jelent meg Nátánael szívében, de Filep nem törekedett azt elfojtani. Azt mondta neki: „Jer és lásd meg! Látá Jézus Nátánaelt ő hozzá menni, és monda ő felőle: Íme egy igazán Izraelita, akiben hamisság nincsen. Mondta néki Nátánael: Honnan ismeresz engem? Felele Jézus és monda néki: Mielőtt hitt téged Filep, láttalak téged, amint a fügefa alatt voltál. Felele Nátánael és monda néki: Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy az Izráel Királya!”

Milyen könnyen meggyőződött Nátánael! S mily meglepéssel szemlélte Jézus az ő őszinte, gyermeketeg hitét. „Felele Jézus és monda néki: Hogy azt mondám néked: láttalak a fügefa alatt, hiszel? Nagybakát látsz majd ezeknél. És monda néki: Bizony, bizony mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok a megnyílt eget, és az Isten angyalait, amint felszállnak és leszállnak az ember Fiára.” Isten soha nem dicséri a hitetlenséget, bizonytalanságot és gyanakvást. Amikor szól hozzánk, az Ő szavát a hétköznapjainkban is alkalmaznunk kell. És ha az ember szíve élő kapcsolatban áll Istennel, akkor felismeri a fentről jövő hangot.

11. KERÜLJÜK AZ ÖSSZETŰZÉSEKET

Igaz, hogy szükség van az Isten Igéjének alapos tanulmányozására, mégis vigyáznunk kell arra, hogy mialatt a szombatiskolában a Biblia-tanulmányról beszélgetünk, nehogy eluralkodjon rajtunk a vitára való hajlam. Amikor véleménykülönbséget kiváltható adatokat közlünk, azoknál, akik törekednek Isten Igéjének megismerésére, Krisztus kegyelmének kell megnyilvánulnia. Meg kell engedni az igazság szabad kifejezését, úgy, hogy mindenki megérthesse, mi az igazság. A szombatiskola tanulói között látszódjon meg az igekutató lelkület, hogy azokat,

akik elég idősek ahhoz, hogy felismerjék a bizonyítékokat, új fénysugarak felkutatására ösztönözzük, és hogy értékeljék mindazt, amit Isten küld az Ő népéhez. A világosságot, amelyet Isten küld nekünk, csak az igazság Szavának a beható kutatásával tudjuk felfedezni.

Ha Isten művének bármely ágában tanítói munkára lettetek elhívva, akkor ezzel egy időben arra is elhívattatok, hogy tanítványok legyetek Krisztus iskolájában. Ha felvállaljátok azt a szent kötelességet, hogy másokat tanítsatok, akkor azt a kötelességet is vállaljátok el, hogy az adott tantárgyba mélyen belemerültök. Amikor a szombatiskolai tanulóknak bemutattok valamilyen témát az Isten Igéjéből, akkor a hitetek okát oly világosan kell kifejteteket, hogy a tanulók is megbizonyosodhassanak. Kutassátok szorgalmasan és hasonlítsátok össze az Ő egyházához küldött üzenetének bizonyítékait, úgy, hogy megtudjátok mi az igazság, és hogy képesek legyetek az igazság útjára irányítani azokat, akik szemlélnek benneteket.

12. IMÁDSÁGOS BIBLIATANULMÁNYOZÁS

Az Írás tanulmányozásakor értelmünk minden erejét megfeszítve, amennyire csak lehetséges, készítsük elménket az isteni mélységek megértésre; de ne feledjük el, hogy csakis a gyermeki szófogadásunk és engedelmségünk által tanúsíthatjuk a tanítványság lelkületét. A nehezebb igehelyeket sohasem érthetjük meg azzal a módszerrel, amellyel filozófiai kérdéseket elemzünk. Nem szabad bevetni magunkat a biblia-tanulmányozásba ugyanazzal az önbizalommal, amellyel sokan belépnek a tudomány területére, hanem imában Istenre kell támaszkodnunk, kifejezve azt az őszinte vágyunkat, hogy megismerjük az Ő akaratát. Alázatos, tanulékony lelkülettel kell jönnünk eléje, hogy tanulhassunk a nagy VAGYOK-tól. Ellenkező esetben a gonosz angyalok annyira elhomályosítják az elménket és megkeményítik a szívünket, hogy nem fogunk az igazság hatása alá kerülni.

Az Írásnak sok olyan része, amelyet az emberek titokzatosnak neveznek, esetleg kikerülnek, mint valami mellékes dolgot, tele vannak vigasszal és tanítással azok számára, akik Krisztus iskolájában tanulnak. Az egyik oka, amiért a teológusok nem mindig értik Isten Szavát, éppen

az, hogy szemet hunynak azon igazságok felett, amelyeket nem akarnak alkalmazni az életükben. A bibliai igazságok megismerése nem annyira a tanulmányozásba bevitt intelligencia eredménye, mint amennyire az őszinte szándékunké és az igazság iránti vágyunké.

A Bibliát sohasem volna szabad ima nélkül tanulmányoznunk. Csak a Szentlélek tud indítani bennünket arra, hogy megérezzük a könnyen érthető dolgok fontosságát, vagy, hogy megakadályozzon minket abban, hogy harcoljunk a nehezen érthető igazságok ellen. A mennyei angyalok feladata, hogy felkészítsék a szívünket arra, hogy úgy értsük meg az Isten Szavát, hogy vonzza szívünket annak szépsége, megintse annak figyelmeztetése meg életre keltsék, megerősítsék annak ígéretei. Jó lenne, ha a zsoltárköltővel együtt imádkoznánk: „Nyisd meg az én szemeimet, hogy szemléljem a te törvényednek csodálatos voltát.” A kísértések gyakran ellenállhatatlanok mivel a hívő elhanyagolja az imát és a Biblia tanulmányozását, nem jutnak eszébe azonnal az isteni ígéretek, se az, hogy a bibliai fegyverek segítségével harcoljon a sátán ellen. De angyalok veszik közül azokat, akik készek tanulmányozni a bibliai igazságokat; a nagy bajban majd éppen azok az igazságok fognak az eszébe jutni, amelyekre a leginkább szüksége lesz. – TSS 121. 122.

13. MÁΣ EGYHÁZAKHOZ TARTOZÓ KERESZTÉNYEK TISZTELÉSE

Ne engedjétek, hogy a bibliatanulmányozás a szombatiskolában szárazon, tanulmányozó lelkület nélkül történjen. Törekedjétek megértetni az emberekkel, hogy a Biblia és a csakis a Biblia a hitünk szabálya, és hogy az emberek szavai, tettei nem lehetnek mérvadóak a tanításunkat és munkánkat illetőleg. Egy nagy tanulságot kell megjegyezniük a gyerekeknek, azt a tanulságot, hogy minden önszeretettől és képmutató istenfélelemtől meg kell szabadulniuk. Tanítsátok meg őket arra, hogy Krisztus meghalt a bűnös ember megmentéséért, és hogy azokkal, akik nem az egyházunk hívei, gyengéden és türelmesen kell dolgoznunk, mert Isten szemében ők is drága lelkek. Senkire se tekintünk megvetéssel, és ne legyünk öngazult farizeusok.

Sok őszinte kereszténnyel találkozhatunk az egyházunkon kívül, olyan keresztényekkel, akik az általuk ismert igazság szerint élnek, akikre Isten sokkal több hajlandósággal tekint, mint azokra, akik nagyobb világosságot kaptak, de nem törekedtek, hogy a tetteiket is ahhoz igazítsák.

Türelmes lelkülettel

A tanítványok egyszer rátaláltak egy emberre, aki a Krisztus nevében tevékenykedett, és János, jelentve ezt az ügyet Jézusnak, hozzátette: „Mi megtiltottuk neki, mivel nincs velünk!” Jézus azonban megdorgálta ezt a viselkedést, és azt mondta a követőinek, hogy igen is „velünk van, aki nincs ellenünk”.

Az út, az igazság és az élet világosan kifejezésre jut ezekben a szavakban és rámutat azok lelkületére és viselkedésére, akik hisznek Jézusban, és akik Ő tőle tanulnak. A szülőknek és a tanítóknak a leggyengédebb érdeklődést és szeretetet kell tanúsítaniuk azok iránt, akik nem hisznek az igazságban. Se szavakkal, se tettekkel nem szabad megsérteniük a Krisztus vérén megváltott lelkeket. Amennyiben az idősebbek hűvös, goromba, elutasító magatartást tanúsítanak, a gyerekek is így fognak viselkedni, és akkor a jellemük nem az isteni példa szerint formálódik. Türelmesen kell nevelnünk a gyerekeket és a fiatalokat, hogy érezzék, hogy Isten misszionáriusnak hívta el őket, és hogy nem lehetnek önző, szűkkeblű farizeus, hanem széles látókörűnek, hajlandósággal teljes egyéneknek kell lenniük. Mindenki, aki szeretetben és krisztusi lelkületben munkálkodik, lelkeket fog megnyerni Krisztusnak, és értékes kéréket fog begyűjteni a Tanítója számára.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.

Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya

Felelős: Igor Bosnić

Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2016

Istentiszteleti használatra